

EL DOFÍ I EL NEN

Un dia un dofí canyós i petit, estava al mar amb la seva família. La família se'n va anar i el dofí Tirolí estava tan distret que no se'n va adonar que la família ja se n'havia anat. Llavors el dofí preocupat els va anar a buscar. Buscava i buscava però no els va trobar. Llavors a la vora d'on era ell hi va passar un vaixell, bé, no era un vaixell era un iot gran, gran, gran. Era molt xula. El dofí es va impressionar, com mai s'havia impressionat. Al vaixell hi havia un nen amb la seva família, que investigava els dofins. El nen va veure aquell petit dofínet i el seu pare va parar el iot.

- Pare, aquest dofí ha perdut la seva família. - Va dir el nen.
 - Es veritat, se li veu a la cara, pobrisso! - Va dir el pare.

Al pare, fa anys, a la seva empresa, els hi havia passat un dispositiu per detectar els dofins que estaven lluny. El pare amb el seu ordinador va anar a buscar tots els de la seva família.

I de mentre el nen jugava amb el dofínet. El pare ja havia trobat la família; la van anar a buscar.

- Ja els hem trobat ja pots anar amb ells, però et trobare molt a faltar. - Va dir el nen.

El dofí amb la seva cuia va dir adéu oneveure, jo també et

trebave o faltar! Quan anaven a navegar es trebaven i es
donaven la maneta. I van ser molt felics i van menjar
anissos.

